

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο Κ. ΠΟΝΤΙΚΗΣ

Με μοτιλλιάρσιες κι' εμένα!

Διορίστηκε νομάρχης!...

«Λαμβάνομεν την τιμήν
να σας γνωρισώμεν ότι διά
του άπο, κτλ., Προεδρικού
διατάγματος, δημοσιευθέντος
εις τό ύπ' αριθ., κτλ., φύλ-
λον της 'Εφημερίδος της
Κυβερνήσεως, διορίσθητε νο-
μάρχης εις τόν Νομόν Βύκου
και Λαθυρίου, και παρακα-
λοόμεν, κτλ.».

'Ο κ. Ποντικός εδιάβασε
και ξεανάδιασε τό ύπουργικό
αυτό έγγραφο.

— Καλέ, γι' αυτόν τό έγγρα-
φαν αυτά!... 'Υπουργικό διά-
ταγμα, Ποντικός, 'Εφημερίς

της Κυβερνήσεως!... «Όστε ήταν κι' αυτός κάτι τι, γιά να τόν θυ-
μούνται ύπουργοί και πρωθυπουργοί και Πρόεδροι Δημοκρατίας στην
'Αθήνα, και όχι άπλώς φαρμακοποιός, καλός και ήσυχος και ταπεινός,
στό μικρό και άγνωστο — ούτε ο Χάρτης της Μεγάλης 'Ελλάδος δεν
τό έγγραφε — χωριό του, περιφέροντας να πούληση λίγη οιναιμική ή
κανένα συναπισμό!».

«Όστε δεν τόν έγλασε ο βουλευτής ο κ. Σουφροχέρης, όταν ψη-
φοδρωώντας πέρασε κι' από τό χωριό του;

— Ψήφισέ με, κύριε Ποντίκη, εσύ και οι δικοί σου κι' όλο τό χω-
ριό, κι' έννοια σου, έγω δέν θα τό λησμονήσω, τού είπε.

— Θα μωρέσεις να καταφέρεις να προμηθεύωμαι τά φάρμακα, χω-
ρίς να πληρώσω τελωνείο; ρώτησε ο Ποντικός.

— Μωρέ, τί φάρμακα και γουδοχέρια μου μιλάς αυτού! Θέ να σου
δώσω γιά μηά θεοί που να μην υπάρχει δεύτερη!...

Σταυρούς λοιπόν στο Σουφροχέρη, γραμμή στις
έκλογές.

Και οι σταυροί... έκάμανε τό θαύμα τους!
Μήνας δέν έπέρασε και διορίστηκε νομάρχης ο
Ποντικός.

Κι' έπειτα, σου λέει ο άλλος, να μην πιστεύη κα-
νένας τό Θεό! και να μην κάνη, τίσα ώρα, τό σταυ-
ρό του!...

Κρατώντας λοιπόν ο κ. Ποντικός τό μπιστου-
νάκι του μπροστά, όπως ή γυναίκοί της, τό λαμπάδα,
όταν γυρίζουν από την εκκλησία, την 'Ανάσταση, πα-
ρωσιαστήκε στο ύπουργείο:

— 'Ο κ. Ποντικός, νομάρχης Βύκου και Λαθυ-
ρίου.

— 'Ω, φίλτατε, τόν προσεφώνησε ο κ. Διομα-
ρής ο ύπουργός!... Τα συγχαρητήριά μας. Τό κόμ-
μα μας εις την περιφέρειαν σας έθροιάμμευσεν!... Είπαθε, αλήθως,
πολύτιμος παράγων της παρατάξεώς μας και της ιδεολογίας μας!...
Καθήσεται, παρακαλώ!... Θά πάρετε έναν καφεδάκο;...

Εκείνη τή στιγμή παρουσιάστηκε ο κλητήρας.

— Κύριε ύπουργέ, κάτι γυναικες, θύματα πολέμου, θέλουν να σας
δοθν...

— Καλά, καλά, δέν εύκαιρώ, άς περιμένουν ή άς γυρίσουν αθριο!
Τώρα συνεργάζομαι με τόν κ. νομάρχην!... Λοιπόν, φίλτατε, χάρις
εις υμάς, ο συνδυασμός μας στον τόπο σας έξηλθε νικητής!... Τό
Κράτος έπρεπε να σας τιμήση, και έταξίως σας έτίμησε... Φαντάζο-
μαι και εκεί όπου θα πάτε ως νομάρχης, πόσον θα μεταβάλλετε τά
πράγματα... Γιατί, ξέρετε, ο νομός Βύκου και Λαθυρίου, κατά
πλειοψηφίαν εινε αντίθετός μας... 'Αλλά ή παρατάξις μας στηρίζε-
ται εις υμάς και τάς ενεργείας σας...

Και άφού τού ειπε και τού ειπε γιά πρόσωπα και πράγματα, πού ο
καιμένος ο φαρμακοποιός δέν τά καταλάβαινε, ο ύπουργός κ. Διομα-
ρής κτύπησε τό κουδούν.

Ένας τμηματάρχης κατέφωσε
πνευστιών.

— Να δοκιμηθ ή ο κ. νομάρχης!.

Και ο κ. νομάρχης ώρκίσθη
προσκύοντως:

«... ούτως ειη μοι ο Θεός βοη-
θός και τό ιερόν αυτού Έυαγγέ-
λιον!».

— Και ίδίως οι σταυροί τού
Σουφροχέρη, πρόσθεσε ο Ποντί-
κης από μέσα του.

Πέρασε κατόπιν από τό γρα-
φείο, γιά να ύπογράψη τό προ-
κτικό της όρκωμοσίας πού ήταν
έκ τών προτέρων έτοιμο.

Έβαλε μια ύπογραφή μικρή,
δειλή και δυσανάγνωστη, σάν
τρεμούλα ούράς νεογενιήτου πον-
τικού.

— Τι ύπογραφή εινε αυτή; τού

είπε κάποιος βουλευτής, πού ήθε-
λε να παίξη.

— 'Υπογραφή!
— 'Υπογραφή; 'Υπογραφή νο-
μάρχου εν' αυτή!... Μα, αν έ-
ξακολουθείς να ύπογράφης έτσι,
θα σε πάφουν!...

— Και πώς ύπογράφουν οι νο-
μάρχαι, σας παρακαλώ; ρώτησε
μν κάποιαν εκκλησία ο Ποντικός
τόν κ. τμηματάρην.

— Σπώς οι μητροπολίτες, τού
άπάντησε εκείνος μειδιών, γιά να
φανή έξυπνος κι' εύχάριστος στον
βουλευτή. Με τμηματάρητες, σταυρούς και χίλια-δύο παραγεμιά...

'Αλλά άς εινε, αυτά θα σου τά πη ο κ. διευθυντής της Νομαρχίας.

Έτσι ο κ. Ποντικός, άφού τό έσημείωσε κι' αυτό ή έπηρε όδη-
φορες όδηγιες από τόν ύπουργό, έληγε στην έξοδα του!...

'Ο κ. Ποντικός ήταν άνθρωπος καλός, πλάος, άγαθός, ήσυχος και
καλμαρισμένος, σάν να έτινε κάθε ήμερα μια νταμούζανα βρωμιούχο
κάλι, κατσταταλικό.

Κοντός, με μια μυτίσια τρωκτικού και μουστακάκια ποντικίσια, με
λίγες τρίχες άραιές κι' ίσως, πού άγρίοιαν όταν σουφρώνε και ξεσου-
φρώνε χωρίς επισήματτης τό έπάνω χείλος του.

— Μωρέ, Ποντίκη τόν είπανε, και σάν ποντίκι εινε! λέγανε οι
κάτοικοι.

— Τι μās τόν έστειλαν αυτόν εδώ! Θα μās... τόν φάη κανέ-
νας γατος.

— Εύτυχώς πού Γάτος δέν υπάρχει πιά. Διορίστηκε νομάρχης
στη Χαλκίδα!

'Η ήμερες περνούσαν ώραιές κι' εύχάριστες, όπως
εινε όλες ή ήμέρες τών κυρίων νομαρχών, πού εινε και
κομματικώς παράγοντες.

Μιά μέρα όμως, πού ο κ. Ποντικός προσπαθούσε
να έξηγηση κάποιον άρθρο τού νόμου 4108, έλαβε δυό
φαικέλους.

'Ο ένας ήταν μια εύαρέσκεια εκ μέρους τού κ. ύ-
πουργού, και ο άλλος μια... δυσαρέσκεια εκ μέρους
της συζύγου του.

«Συ κάθουσαι αυτού, τού έγγραφε ή γυναίκα του,
και διασκεδάσεις. Προχθές διάβαξα στην εφημερί-
δα, ότι ετ ή μ σ ε ς και την τελετή! Κι' έγω κά-
θουμαι στο χωριό και φυλάω τό κλειστό τό φαρμα-
κείο!... Να μου στειλεις ροζήματα, τό γρηγορώτερο,
να φτάσω ένα φόρεμα μεταξωτό κι' έγω και νάρθω
για να χαρώ λιγάκι τή ζωή, πού με καταδιώκεις να μένω εδώ
κλεισομένη, μέσα στα άδειανά βάζα της σκεταρίας σου, σάν να
με μοτιλλιάρσιες κι' εμένα. Με πρώτο ταχυδρομείο άπαταιώ να
μου στειλεις 10,000».

Γιά να χαρώ λιγάκι τή ζωή, πού με καταδιώκεις να μένω εδώ
κλεισομένη, μέσα στα άδειανά βάζα της σκεταρίας σου, σάν να
με μοτιλλιάρσιες κι' εμένα. Με πρώτο ταχυδρομείο άπαταιώ να
μου στειλεις 10,000».

'Ο κ. νομάρχης της άπάντησε μελαγχολικός:

«Μά, επέτα χιλιάδες τριακόσιες δωδέκα εινε όλος κι' όλος ο μυ-
σθός μου. Έξοικονομήσου όπως μορείς. Πούλησε τίποτε άχρηστα,
κάμε φόρεμα κι' έλα».

Νά ξεπούληση άχρηστα!... Έστράφη γύρω της και είδε.

Πιά την κυρία ενός νομάρχου πού ζη ο' ένα χωριό, όλα εκεί περα
εινε άχρηστα, αμπέλια, χωράφια, ελαιόδενδρα, ζσα και άνθρωποι.

Έκάλεσε λοιπόν ή κ. Ποντίκη έναν χασοτή και τά ξεπούλησε δια
όσο-όσο. Πάει και ή γουρούνα ή μαλτέζικη, θαύμα κρέατος και πά-
χους, ζυγίζουσα διακόσιες δεκάδες! Πουλήθηκε δεκαζιόν κι' αυτή! Και
με τά λεφτά πού εισέπραξε ή κ. Ποντίκη, άρχισε να στολιζέται.

'Αλλά ξαφνικά, έμεσολάβησε ένα παρόδημα:

«Έπεσεν ή Κυβέρνησις, καταψηφισείσα εν τή Βουλή».

Τό νέο ύπουργείο έγινε γρήγορα-γρήγορα γιά τή σωτηρία της πα-
τρίδος και γρήγορα-γρήγορα άρχισαν οι διορισμοί τών νέων νομαρχών.

Έτσι, ένα μελαγχολικό άπόγευμα, ο κ. Ποντικός ξαναγύριζε στο
σπίτι του.

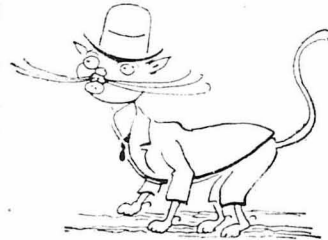
Τό φαρμακείο του ήταν κλει-
στό και ή αιλή του ορημα-
μένη!...

— Τι γίνανε, γυναίκα, τά
πουλερικά; Πού εινε ή γου-
ρούνα;

«'Η γυναίκα του τοΰδειξε τίς
τουαλέττες πού είχε φτιάσει.

Τότε ο κ. Ποντικός έσυμπε
τό κεφάλι του και μονολόγησε
με θλίψη και φιλοσοφία γιά την
άνθρωπινή ματαιότητα:

— Δέν λυτούμαι τόσο τή
Νομαρχία μου έλασα, όσο λυ-
πούμαι τή μαλτέζικη γουρούνα!
ΣΤΑΜ, ΣΤΑΜ. Πάει και ή μαλτέζικη γουρούνα!...

'Ο Γάτος διορίστηκε νομάρχης στη Χαλκίδα.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΛΟΓΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
† Δουφεκλήρη

Πώς λοιπόν να μην πιστεύη τόν
Θεό, και πώς να μην κάνη τόν
σταυρό του;...

Πάει και ή μαλτέζικη γουρούνα!...